

Si pens és eprquè visc

Amb falses promeses arruïnen el poble

És un fet de l'experiència de cada dia que els contractes, els juraments, els vots més solemnes firmats i refirmats, són els que, no sols no perduren segons prometen, sinó que són els més falsificats i els que més es sotaescriuen únicament per "salvar les aparences".

Amb aquestes promeses jurades pels polítics hi veig més un engany amagat i un guany a cobrar com és abultat millor.

Els "grans del món", els que ens governen "al por mayor" no són precisament els que precisen del jornal d'un treball amb currículum vitae per poder menjar ell i la família, tot al contrari, són aquells que més capital tenen acaramullat i motls d'ells són del que més ofenen els pobres. Cap d'ells hi ha que necessita la paga mensual de 1000 euros, tots tenen ofici i benefici, despatxos que continuen activats, empreses escampades per aquí i per allà, que els entren a casa seva ganàncies multiplicades per mil; aquests són els que es presenten davant el poble com els redemptors de tots els seus mals. Quan, si fós així, haurien d'oferris-se per guiar el poble "gratis et amore Dei" (gratis i per amor de Déu). Els que fan de la Política el seu negoci per fer més gran el negoci que ja tenen, per entrar-hi necessiten trepitjar terra ferma i la cosa millor que poden fer és conquerir el poble sermonejat-li promeses que saben que no compliran. Comprometen el futur del poble amb la boca plena de mentides; si així no ho féssin, el poble els enviaria a porgar fum.

Ara que em deman:

Per què el poble que discerneix tan bé les grans veritats i les grans mentides a distàncies llunyanes dins el temps, es tapa els ulls per no veure-les quan té a l'abasta, davant els seus nassos, mentides tan evidents?

"Promissis populum corrumpunt", "amb promeses falses arruïnen el poble". Així Horiaci (65-8 a.C.) avisa els seus a no creure en promeses enganyoses.

Als grans del món, que el món ofeguen

Des de la crisi veient les "Potències" dels qui governen món, Estats i pobles

fixant les races, estrenyent les rutes a la gent pobre,

el seu aspecte prepotent m'encega i entre ells hi veig una Gran Mentida, replens d'orgulls, d'enganyis, d'errors, de somnis.

Ningú no estimen.

Dins els seus Bancs manegen les persones com si elles fossin "bestiar a tancar".

Els "Grans del món" mercadegen l'home: "Qui més me'n dóna?".

Ideals d'infants que "a boteguetes" juguen, venen amors mesclant pactes amb odi, a matar tiren amb paraules dolces i la fam sembren.

Càlculs eixuts, freds, immorals i lúcids, formes astutes, intencions hipòcrites d'una obra feta per ells, ben pensada, de lleis que ofeguen.

Lleis promulgades pel seu egoisme, lleis que ens empyoren sou i les tasques, sols els importa guardar l'aparença davant el poble.

Ai!, si la llei atempta nostres vides, mai no fecunda. Les flors volen terra! Ànim vol l'home, i no vol cadenes ni d'or, ni ferro.

Ai!, si la llei sols els impostos agrava, quan caminam caminam amb fàstic. Si fermats vivim i els "Grans" viuen grassos, els "grans", tots, sobren.

He compost aquest petit poema, amb estrofes clàssiques de la lírica sàfica, indignat contra els "Grans del Món", causants de la crisi que patim. Ells rompen els plats i ens obliguen pagar-los a nosaltres.

Agustí Serra Soler

Parlem de cuina

Euroskills 2012 Spa-francorchamps

La passada setmana es va dur a terme una nova edició del concurs europeu d'aliments de formació professional "EuroSkills", aquesta vegada la competició es va desenvolupar al circuit de F1 de Spa-francorchamps (Bèlgica). Durant 4 dies, més de 400 alumnes de 25 països varen competir en les 44 especialitats d'aquesta convocatòria.

Ni el fred ni la pluja constants varen minvar ni un sol bri l'esperit de competició, esforç i superació dels concursants, que demostraren, tots i cada un d'ells, la seva professionalitat.

Espanya fou representada en 11 especialitats en les que els nostres alumnes mostraren la seva vàlua assolint 3 medalles d'excel·lència, 2 medalles de bronze i 3 de plata. Demostrant que la nostra Formació Professional res té que envejar a la de la resta de països.

Els alumnes integrants de l'equip World Skills Spain foren:

Raquel Martínez García (Bronze en perruqueria)

Héctor Alcalde Nelia, Tamara Beisti Rojo i Adrián Castelló Mantesinos (especialistes en ICT).

Jose Antonio García Blanco (Control Industrial)

Eric Cardeña Navarro (Soldadura)

Gorka Artolas Arribas i Asier Makazaga (Robòtica)

Guillermo Arto Sánchez i Manuel Fauro Gómez (Medalla d'excel·lència a Mecatrònica)

José Baró Martínez (Argent), Ignacio López González (Bronze) i Richard Valdés Fernández (Medalla d'excel·lència) (tots tres a Tecnologia de la fusta, a mes d'assolir la plata com a equip)

Guillermo González Gómez (Argent a Serveis de Restaurant i bar)

Mikel Carpintero Jorge (Cuina)

Respecte a cuina, malgrat en Mikel no assolí medalla, si que quedà demostrat la seva vàlua i professionalitat, en una prova molt difícil que incloïa des de realitzar un assortiment d'aperitius (finger food) fins a unes postres calentes; tot competint amb alumnes molt preparats i amb molt més recursos dels modestos que portàvem nosaltres.

I es que els aspectes econòmics han envoltat de grisor la participació de l'equip

Espanyol, ja que a falta de pocs dies per a començar la competició ens varen informar de que l'equip espanyol es retirava de la mateixa, enfonsant les il·lusions tant dels alumnes com dels experts que havíem preparat el concurs, quasi bé des de el mundial de Londres de l'any passat. La sensació d'impotència, de decepció, de menys preu a la feina feta i de que un cop més l'educació havia de pagar els plats romputs per altres es va apoderar dels integrants de l'equip i durant un grapat de dies les xarxes socials i els mails varen fer foc (literalment).

A falta de tres dies, i gràcies a les iniciatives privades de Dusseldorp Skills Forum, Fundación Berstelmann, Lincoln Electric, Festo, Siemens i Tknika, una petita representació de l'equip ens varem poder desplaçar a Bèlgica, això si amb un gust agre dolç pels companys que havien quedat a terra.

També fou important el suport de la organització belga i de WorldSkills Europe; que ens facilitaren tot allò que haguérem de preparar a corre cuita.

Ens definitiva, tot va ésser possible (i amb èxit) a l'empenta de totes les persones de l'equip ("WORLD SKILLS SPAIN SOMOS TODOS" deien els lemes a spa.), a la seva motivació i a la il·lusió per deixar la nostra Formació Professional ben amunt. A pesar de les dificultats, varem demostrar que estam entre els millors d'Europa... Malgrat hi hagi gent que s'esforci en devaluar la tasca docent a força de retalls, augments de ratios i tantes i tantes coses absurdes que fins hi tot els nins de primària se'n fan creus essent la formació i la docència un dels pilars més importants de qualsevol nació (o almenys ho hauria d'ésser)...

A la fotografia podeu veure els integrants de l'equip cook & serve: Antonio (expert serveis), Diego (tutor i fotògraf oficial de l'equip), Mikel (competidor cuina), Guillermo (competidor serveis) i un servidor com a expert de cuina.

Si mirau al blog de la secció podeu veure vídeos i fotografies del concurs. Bona setmana i fins d'aquí a 7 dies.

Juan A. Fernández

